

[Einer Jensen.]

førelsen af Lovforslag, der hjælper i Krisen, uanset om det er Landbruget eller andre. Vi vil ikke ensidigt hjælpe. Det har vi ogsaa vist i denne Vinter. Men vi kunde vel have regnet med, at de to Partier, de Konservative og Venstre, der møder og kræver Krisehjælp til Landbruget, i samme Udstrækning maatte have haft Forstaaelse af, at ogsaa Arbejderne er i Krise og har Krav paa Krisehjælp. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at naa til Enighed om et Forslag. Jeg maa anbefale det af Socialdemokratiet og de Radikale stillede og fastholdte Forslag til Vedtagelse.

Krag: Ved første Behandling af det Forslag, der var stillet af Socialministeren, til Etablering af midlertidig Hjælp til arbejdsløse, har jeg haft Lejlighed til at gøre Rede for mit Partis Stilling til denne Sag og i Enkeltheder oplyse det høje Ting om, hvorfor vi maatte modsætte os et saadant Lovforslags Gennemførelse, og i den Betænkning, som Mindretallet, hvortil jeg hører, har afgivet, i Tilknytning til Fællesudvalgets Betænkning, har vi ganske kort i Hovedtræk gjort Rede for, hvorfor vor Stilling til Lovforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse fortsat maa være den samme, som den var ved første Behandling.

Jeg skønner ikke, at der er kommet noget som helst væsentligt nyt frem om denne Sag, som egentlig med Grund kan foranledige, at en ny stor Arbejdsløshedsdebat optages i dette Ting. Imidlertid synes det, som om den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og for Flertallet her i denne Sal lægger op til en saadan Forhandling. Jeg kan ikke sige andet om denne Sag end, at det forbavser mig, at Socialdemokratiet har en saa dybfølt Trang til paa ny at grave ned i dette Spørgsmaal. Man kan ikke paa nogen kraftigere Maade understrege Regeringens og Regeringspartierne fuldkomne Fallit i Beskæftigelsesspørgsmaalet end netop ved at rejse denne Drøftelse.

Hvad var det nemlig, man gik til Valg paa? Det var paa Programmet: Arbejde og god Fortjeneste. Bare de Lovforslag gennemføres, som Regeringspartierne har lagt paa Tingets Bord, saa snurrer Hjulene atter, saa faar de ledige Hænder Beskæftigelse alle sammen! Man har intet som helst kunnet udrette til Indfrielse af disse Løfter, og det er en af Grundene til, at Tilstanden i Øjeblikket er paa Arbejdsmarkedet, som den er, det er en af Grundene til, at der er et saa betydeligt Antal arbejdsløse, som vi faktisk har, foruden naturligvis ogsaa andre

Grunde, jeg tidligere har henpeget paa, og hvorpaa dog Regeringen maaske ved sin Autoritet kunde øve en vis Indflydelse. Altsaa, det er egnet til at forbavse, at man ønsker at vælge dette Tidspunkt til at rejse denne Debat. De to højtærede Ministre her paa første Række tilsmiler hinanden som de to Augurer, der meget vel er paa det rene med, hvor denne Sag ligger, men har Brug for den Tale ud ad Vinduet hen imod Rigsdagssamlingens Slutning.

Jeg kunde, som jeg for øvrigt saa mange Gange har gjort, godt følge det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gennem den Række af Betragtninger, som han her har fremført, og hvis Rigtighed er af en højst problematisk Beskaffenhed paa en Række Punkter, ligesom der ogsaa raader en saa ensidig Opfattelse af hele dette Spørgsmaal, som man maaske nok kan forstaa findes hos det ærede Medlem og derfor maaske ogsaa kan undskylde, men som dog ikke kan blive Grundlag for en almindelig Samfundsbetragtning overfor dette Spørgsmaal.

Som sagt, i Fællesudvalget er der ikke kommet saadanne væsentlig nye Ting frem, som kaster nyt Lys over Problemet, hverken i Form af Forslag eller ved de Forhandlinger, som har knyttet sig til Behandlingen. Derimod kunde der nok være Anledning til her at komme ind paa en Drøftelse af hele den Ændring af Understøttelsesformer i Forbindelse med Arbejdsløshed, som er etableret i den svundne Vinter.

Alle erindrer, hvorledes Socialdemokratiet har raset mod privat Velgørenhed i denne Sag. Da for nogle Aar siden et tidligere Medlem af dette høje Ting, et nuværende Medlem af det andet høje Ting, ved et Møde ude i Landet tillod sig at gøre opmærksom paa, at man da heller ikke behøvede at indrette sig paa en saadan Maade i dette Spørgsmaal, saa at der overhovedet ingen Brug blev for privat Godgørenhed, men ikke i nogen Henseende kaldtes paa denne, saa stod der et Skrig ud over det ganske Land fra de Herrer over en saa komplet Mangel paa social Forstaaelse, som her havde fundet Udtryk. Men nu har man jo fra Socialdemokratiets og fra Regeringens Side ikke blot affundet sig med en Hjelpeaktion af betydeligt Omfang her i Hovedstaden i denne Vinter, men man har ligefrem paakaldt den.

Jeg tillod mig ved første Behandling af Forslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse at gøre opmærksom paa, at det vilde være fornødent, hvis man ikke ved denne Foranstaltning skulde gøre Skade paa væsentlige og betydende Punkter, at